

חיים למוצאיהם

פה נטמן

מתוך דברי חיזוק שנאמרו בכולל באחיסמך

לאחרונה פשה נגע ממאיר אש אוכלת המכלה כל חלקה טובה אצל בני תורה להפסידן את עתידן הרוחני בעוה"ז ושכרן בעוה"ב, והוא קווי הנייעס, וכידוע כי בשנים אלו שהוא סוף התיקון מגברת הסטרא אחרא כוחה ללחוס בכל תכסיסי מלחמה מבית ומחוץ, אצל אחרים בטלפונים הטרפה, ולאלו אשר בחסדי השם ית"ש לא שתו לבם לפיתוי זה, גם לא נתנה מנוח, ע"י קווי הנייעס, אשר מי שיד לו בהם אבד סיכויו ובטל סברו לעלות במעלות התורה להגיע למעלת ת"ח, מאחר שאין לבו ומוחו פנויים לקבל חכמה מחמת דברי חול ובהם איסור לשה"ר וליצנות ושאר איסורים השומעם תדיר ומקננים בלבו, ואיתא במדרש דדברי תורה נמשלו לשמן, כשם שכלי מלא שמן כאשר יוצקים מים לתוכו צף השמן למעלה ויוצא לחוץ, כך דברי תורה ודברים בטלים, דברי תורה צפין למעלה ויוצאין ונשכחין ממנו ועל אחת כמה וכמה שאינו קונה חכמה, וכמה וכמה שהיו ראויים להיות ת"ח גדולים ואכלתן אש הנייעס, ופה נטמנה חכמתם, אבדו עולמם בשעה אחת, ונעזבו לאנחות, ווי לך על דאבדין, לבי לבי על חלליהם, ווי אבדה נפש, אבדו נפשות רבות, מי יתן לנו תמורתם.

ומענין לענין באותו ענין, העונים לטלפון באמצע הלימוד מבלי מעצור, שלבד האיסור החמור מדין המשנה ומאכילין אותו גחלי רתמים, גם אלו ע"י תורתן שנעשית קרעים אינן זוכין לקנין התורה, וגם בזה כמה וכמה שהיו ראויין להיות ת"ח גדולים, ואבדה חכמתם, וכמה גדול הוא חילול השם רח"ל במקומות שהותרה הרצועה כל כך שמתקשרים זה לזה באמצע הסדר ביודעם שיענו להם, ויהא רעוא שישבו בתשובה שלימה במהרה.

ידועה העובדא עם הנצי"ב ז"ל שבילדותו היה קשה הבנה ורצו הוריו למסרו לשוליא דחייטא ללמדו מלאכת התפירה, והתחנן לפניהם שיניחוהו לנסות שוב, והרבה תפילה ובכי, ונפתח לבו ומוחו וזכה למה שזכה, ואמר שאם לא היה עושה כן הרי כשהיה מגיע לעולם העליון היו מראים לו את חיבוריו שהיה אמור לחבר, חיבורו על הספרי על השאלות ושאר חיבורים, והיו תובעים ממנו היכן הם, ואמנם זו דרגא גדולה, אבל המפנה לבו לבטלה ודאי יתבעו ממנו את חיבוריו, **לכל אחד ואחד יראו את סט הספרים שהיה אמור לחבר**, (אין הכונה להדפיסם, אבל שיהיו כתובים או חקוקים על לוח לבו), וישאלוהו היכן הם, ויעמוד לדין על שחיסר חלק תורתו ממנו ומכל העולם כולו.

בראש ובראשונה יש להתרחק מן הנסיון **למחוק מיד את כל המספרים מהטלפון**, ולעמוד כגבור נגד היצר לא לשמוע גם אצל אחרים אפי' באופן עראי, כי היום אומר לו עשה כך ומחר אומר לו עשה כך, כהיום יש מושג הנקרא קו אדום שאין עוברין אותו, **וזה צריך להיות הקו האדום הראשון**.

עון ביטול תורה חמור מאד, הקב"ה יושב ובוכה על מי שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, וזה אף בדבר הנגרר מבלי שיקבע עצמו לבטלה, אבל הקובע עצמו לבטלה חטאו גדול עשרת מונים, ובפרט בענין זה שמסיר את האדם מכל עיקר מהות תלמודו ומעתידו, ומי יודע אם לא נאמר עליו מואס בתורה שאמרו בירושלמי פ"ק דחגיגה ה"ז ויתר הקב"ה לישראל על ע"ז גילוי עריות ושפיכות דמים ולא ויתר על חילול השם.

והענין הזה ודאי בכלל מש"כ החינוך והעתיקו בבה"ל סי' א' וז"ל שלא נתור אחר מחשבת הלב וראיית העינים שנאמר ולא תתורו אחרי לבבכם וגו', ואמרו חכמים אחרי לבבכם זו אפיקורסות ואחרי עיניכם זו זנות, ובכלל אפיקורסות הוא כל מחשבות זרות שהם היפוך דעת התורה, ובכלל זנות הוא מי שהוא רודף אחר תאוות העולם מבלי שיכוין בהם כלל לכונה טובה, כלומר שלא יעשה אותם כדי שיעמוד בריא ויוכל להשתדל בעבודת בוראו רק כונתו תמיד להרבות תענוגים גדולים לנפשו, עכ"ל הבה"ל.

גם מיעוט שיחה שאומרים בשם הגר"א ז"ל שהוא דבר חיובי, צריך להיות בדברים של מה בכך בדברים שנכנסים באוזן זו ויוצאים מזו, לא בדברים המעסיקים את המחשבה, והמטרה בזה היא לתת מרגוע למוח, ולתת לו כוח לחזור ולעמול, והעושה כן מקבל שכר גם על השיחה וכדברי הרמב"ם דלהלן.

סוף דבר הכל נשמע, חגור חברך על ירך גבור, צלח ורכב על דבר אמת, הסר ממך הבלי העוה"ז, ועשה חיל באפרתה, אמור לחכמה אחותי את, ולעמל אחי אתה, ואז תתענג בדשן נפשך, תתענג בעונג האמיתי, ואשריך בזה ובבא.

מספרים שהגיע אדם לעיר אחת וראה בבית הקברות על המצבות שכולם נפטרו צעירים, וכשנכנס לביהכ"נ ראה אנשים זקנים, ושאל לפשר הדבר, והשיבו לו כי הם מחשבים את שנות חיי האדם כמספר הימים והשעות שעסק בתורה ובתפלה ובמעשים טובים, כי רק ימים ושעות אלו הם החיים, והדברים נכונים למי שמתעסק בצרכים אחרים שלא לצורך קיום גופו לעבודת השי"ת, אדם זה אין נחשבין לו אלא שנותיו שעסק במעשים טובים, אבל מי שכל עסקו בעבודת השי"ת ואכילתו ושינתו לצורך קיום גופו לעבודת השי"ת, הרי הוא עובד את השי"ת גם בשעה שהוא אוכל וישן כמ"ש הרמב"ם סו"פ ג' מהלכות דעות, ועכשיו יתבונן המתבונן כי אם מתעסק בדברי הבל הרי לא זו בלבד שזמן זה הלך עליו לאבדון, אלא גם הפסיד כל שעות שינתו, כי אם כל עסקו רק בעבודת ה' הרי גם כשישן עובד את ה' ומקבל שכר ע"ז, אבל אם עסקו גם בדברים בטלים, הפסיד שכר כל שעות אלו, והחי יתן אל לבו.

כתב הרמב"ם סוף ה' שמיטה ויובל ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעבדו לדעה את ה' והלך ישר כמו שעשהו האלהים ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם הרי זה נתקדש קדש קדשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים ויזכה לו בעולם הזה דבר המספיק לו כמו שזיכה לכהנים וללויים, הרי דוד אומר ה' מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי.

הרחמן ייחד לבבנו ביחודא שלים לאהבתו וליראתו ולא נבוש לעולם ועד.